

יחוד עם אשתו נדה

אהרן ישעיה שכטר

- א. **רמב"ם (פ"ד איסור"ב ה"א)** הנדה הרי היא כשאר כל העריות.
- ב. **גמ' סנהדרין (לז.)** סוגה בשושנים שאפילו כסוגה של שושנים לא יפרצו בהן פרצות, והיינו דאמר ליה ההוא מינא לרב כהנא, אמריתו נדה שרי לייחודי בהדי גברא, אפשר אש בנעורת ואינה מהבהבת? אמר ליה התורה העידה עלינו סוגה בשושנים, שאפילו כסוגה בשושנים לא יפרצו בהן פרצות וכו'.
- ג. **תוס' וא"ת** והא יחוד דאורייתא היא כדרשינן (לעיל דף כא:): מכי יסיתך אחיך בן אמך, והיכי אתא קרא דדברי קבלה למישרי מאי דכתיב באורייתא? ו"ל דלא אסרה תורה אלא כעין אמו דלא עבידא דמשתריא, אבל נדה סופה ליטהר. ומיהו היכא דלא בעל, אפילו נדה אסורה להתייחד כדאמר' בפ"ק דכתובות (דף ד.) לא בעל הוא ישן בין האנשים ואשתו ישנה בין הנשים וכו'.
- ד. **רמב"ם (פכ"א מהל' איסור"ב ה"ד)** מותר לאדם להביט באשתו כשהיא נדה, ואע"פ שהיא ערוה, ואע"פ שיש לו הנאת לב ממנה בראייה, הואיל והיא מותרת לו לאחר זמן אינו בא בזה לדבר מכשול, אבל לא ישחוק ולא יקל ראש עמה שמא ירגיל לעבירה.
- ה. **גמ' קידושין (מא.)** אמר רב אסור לקדש אשה עד שיראנה, שמא יראה בה דבר מגונה ותתגנה עליו.
- ו. **רמב"ם (פ"ג מהל' אישות הל' י"ט)** וכן לאיש אין ראוי לקדש אשה עד שיראנה ותהיה כשרה בעיניו שמא לא תמצא חן בעיניו.
- ז. **תורת חיים לגר"ח זוננפלד (סי' ס')** אך שנתיר לא' להסתכל באשת איש שרואה ברוה"ק שהוא ישא אותה אח"כ, זה פשיטא שאסור! כמו שאסור לכל אדם להסתכל בה, אסור גם לבעל רוה"ק! אבל החתן הוא כמו שאנו דנים אחר נישואין שמותר להסתכל באשתו נדה, כן גם הוא מותר להסתכל בה, שתהא מותרת לו לאחר זמן, אין אני רואה בכל לפולו דבר נכון כ"א לעמוד על דעתו, ואני הנראה לענ"ד כתבתי ללמד זכות כהלכה.
- ח. **ר"ן למס' יומא** לפיכך היה נראה לי דכולהו מדאורייתא נינהו, אלא דכיון דלאו בכלל עינויי דכתיבי בקרא בהדיא באורייתא נינהו, אלא מריבויא דשבתון אתו, וכדאיתא בגמ', קילי טפי ומסרן הכתוב לחכמים, והן הקלו בהן כפי מה שראו והתירו כל שאינו נעשה לתענוג.
- ט. **גמ' כתובות (ד:)** וכן מי שפירסה אשתו נדה ולא בעל, הוא ישן בין האנשים ואשתו ישנה בין הנשים וכו'.
- י. **רמ"א (יר"ד סי' קצ"ב סע' א')** י"א שאסורה ליחד עמו ביום כמו בלילה וא"צ להיות שתי שמירות, רק הוא בין האנשים או היא בין הנשים (טור בשם הרא"ש), ואם אינם ישנים בחדר א' אינן צריכים שימור כלל, (ב"י בשם הרשב"א), וי"א דבלילה צריך שתי שמירות וביום מותר להתייחד (הראב"ד).